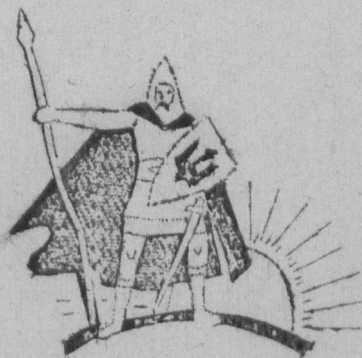

ЗА МАЙБУТНЄ

UKRAINIAN WEEKLY "FOR THE FUTURE"

Чи ти мене, Боже, милій,
На вік забуваєш?
Одвертаєш лице своє,
Мене покидаєш?
Доки буду мучить душу
І серцем боліти?
Доки буде ворог лютий
На мене дивитись
І оміягись?

Т. Шевченко-Павликом XII.

УКРАЇНСЬКИЙ
Б.....
МУЗЕЙ-АРХІВ

Р і к II

Ч и с л о 6

Ф ю о с о н, 24. III, 1946

„Не так ті вороженьки...”

Без ворогів можна в світі
Як небудь прожити;
А сі добрі люди
Найдуть тебе всюди...

Т. Шевченко.

Саме явище еміграції, як такої, не є природним явищем, а вже то ж говорити про життя збірноти на чужині. А тут треба це підкреслити: життя української збірноти, якої цілі покоління жили недоржаним життям.

Яку б ми не зачіпали діянку нашого суспільного еміграційного життя, то всюди стрінемося з потвердженням старої правди, що не вродився ще той, щоб всім догодив. Різні політичні течії, різні особисті міркування, теорії, групові інтереси, інтереси „овміліяні” і т. п. затрокують і так вже затроєне еміграційне життя. Цьому всьому це сприяє безділля людей. Саме безділля оправдують різні люди, мовляв, це примусове безділля. Так склались обставини. Ми маємо відвагу творити, що безділля не є вислідок обставин, серед яких ми опинилися, а в наслідок лінитивства саме ж тих людей. Можна чесна людина працює, як мове і як емізі, але працює для добра свого народу. Тільки мінтяй не робить похибок, бо він взагалі нічого не робить. Отже там, де йде праця можуть бути недостягнення, браки чи похибки, які все при добрій волі можна виправити. Люди, які самі працюють, знають серед яких важких обставин приходиться взагалі працювати і тому своєю пустою критикою для критики не утруднюють це положення тих, що працюють. Коли беруться за критику, то критикують в свій час, на відповідним місці, річчю, поважно та уаргументовано. Це критика творча. Такої нам треба як найбільше!

Але коли до критики беруться люди, які навіть не знають значення слова „критика” та до неї не

не є здібні, тоді треба звернути увагу, що від такої критики можна легко попасти до смішності-блязентства, до доношництва, провокації, злочинної роботи серед власної суспільності.

Невсипуша праця одних людей бе по головах тих, що за вигідні, за дивні, за дурні чи не здібні до неї. Пустомельщина не коштує багато зусиль. Часто за неї не треба навіть відповідати, але за це можна попасти в безкритичної маси в ролю „привідника” з таємничою міною та усмішкою всезнайка. Але не дай, Боже, тоді, щоб хтось посмів розшифровувати такого людя! Піднімається сичіння гадів! От, мовляв, допустіть нашу зграю до праці, ми вам покажемо, го, го! Але ця зграя вже нараз мала нагоду і має ще тепер нагоду працювати! Про вислід цієї праці навіть не треба згадувати. А щоб здобути собі прихильників — сичінкам немає кінця. Коли б радар-апарат був вже здатний до комунікації, то ці люди обіцували б під словом своєї честі для кожного свого прихильника безплатну покором цим апаратом на місяць, або на марса на відпочинок. Коли обізвався голос здорового розсудку, гадюки починають сичати.

Дозвольте собі вказати що чи то нездорове явище, але яке між іншим зачіпляє „стансові інтереси” цих, що постійно роблять міну працівників „на рішнім загумінку” без хвилинки вільного часу для себе. Та дайте раду, як це нездорове явище впливає, тоді ціле кубло гадюк та гадючок підніме з грізним сичінням голову. Страшить, що вкусить. Треба цьому вірити. Бо гадюки вмійть кусати.

Коли знайдуться люди, що не страхаються ні сичіння, ні укушень ні великих ні малих гадючок, а працю свою провадять дві — зачинять хусання...

Та як кусають... Плаз до очей ніколи не добирається. На це він за нікчемний. Він вкусить за ногу, за палець, хто до чого здібний. Зачинається "война" — сипляться налеші, інсинуації, доноси, подекуди, як прим. ми читали в "Нашім житті" з Авгзбурга, зачинаються "конкретніші аргументи" — п'ястук, палка і т.п. поважні аргументи. Це на

початок. "Праця" кипить. Гадюки сичать, "роблять вітор", а коли нема кого вкусити з противників, то гризуться межи собою, поб тільки свою їм /в них називається це: оноргія/ виляти.

Та гадюк немає чого лякатись. Їх розчавлюється сильним здавленням ноги.

Ігор Ромен.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАРОДІВ

РАДА БЕЗПЕКИ

Одним із сімох органів Організації Об'єднаних Народів /гл. "Ва Майбутнє" ч. 6./ є Рада Безпеки, про яку так часто тепер чуємо і в радіо-звідомленнях та читаємо в пресі. Рада Безпеки є одночасно найважливішим органом ООН та має найбільші повноваження.

На Раді Безпеки лежить в першій черзі відповідальність за вдержання мира в світі.

Рада Безпеки складається з одинадцяти членів-держав, з яких кожна має свого одного представника. П'ять з них, а саме: Великобританія, США, СРСР, Франція та Китай мають постійні місця в Раді. Інші 6 членів не є постійними і їх вибирає повне зібрання ООН, а саме 3 з них вибирають на один рік, а дальших трьох на два роки. Пізніше вибирається всіх несталих членів на протяг двох років. Ні один з вибраних членів не може бути обраний два рази під ряд.

Головним завданням Ради Безпеки є не допустити до зломання міжнароднього миру та випрацювання системи для управління узброєння, що має бути предложений всім членам ООН.

При розгляданні загрози зломання миру Рада Безпеки в першу чергу мусить старатися послуговуватися мирними середниками залагодити спір, як при допомозі перетрактацій, розслідув, посередництва, оречень, судових доходжень і т.п. Всі держави-члени ООН є зобов'язані спірні спра-

ви залагоджувати цими мирними методами при допомозі Ради Безпеки.

Якщо мирні методи заведуть, а Рада Безпеки вважатиме, що спір загрожувє загальному мирові, тоді Рада Безпеки є уповноважена примінити при допомозі всіх держав-членів ООН санкції, а саме: зовсім або частинно зірвати зносини господарські, залізничні, мореплавські, летунські, поштові, радієві, телеграфічні та інші середники зв'язку перервати, а також зірвати дипломатичні зносини.

Якщо Рада Безпеки вважає, що ці середники є невикористовуваними, тоді вона є уповноважена примінити військову силу на суші, на морю та в повітря. Може примінити блокаду даної держави чи держав, або застосувати інші методи, які буде вважати відповідними.

Кожний член Ради Безпеки має тільки один голос. Рішення западають голосами сімох держав /яких-небудь./ але це тільки в справах адміністраційних Ради Безпеки. В усіх інших справах рішення западають голосами п'ятьох постійних членів та двох інших.

Якщо в спір є вмішаний один член Ради Безпеки, тоді він не може голосувати, як довго Рада Безпеки старатиметься розв'язати спір чисто мирними методами. Цей заборони не стосується тоді, як Рада Безпеки заміряє примінити або господарські санкції або військової сили.

Кожний член-держава з п'ятьох

постійних членів Ради Безпеки має право спротиву, коли йде про примінення господарських санкцій або вжиття військової сили.

Як допоміжний орган статут ООН створив Генеральний Штаб ООН. Генеральний Штаб є підпорядкований Раді Безпеки. Генеральний Штаб ООН складається з начальників штабу генерального Великобританії, США, Франції, СРСР та Китаю.

Завданням цього Генерального Штабу є передовою:

1/означення великості та сил армії для вдержання миру в світі;

2/стратегічний провід над цими арміями на випадок їх вжиття;

3/предкладання Раді Безпеки пропозицій про регулювання озброєнь згл. розброєння.

Статут ООН не накладає на ніяку державу обов'язку ставити до диспозиції Ради Безпеки означену збройну силу. Однак кожний член, по підписав цей статут, є обов'язаний переговорами з Радою Безпеки означити точно рід, число та рід озброєння, як також інші, зв'язані з цим, питання.

/-I/

oo

П л а н и С о в е т і в н а
Б А Л К А Н А Х

/УНЮ/Американська газета "Тайм енд Тайд" пише: "Через Македонію, що є частиною югословянської Федерації, Совети хочуть наломити руку на Солунь та дійти до Агейського моря. З цього повстає очевидно загроза для Туреччини. На антикомуністичні демонстрації в Туреччині Совети відповіли обвинуваченнями Туреччини, як фашистівського бастиону. Преса і радіо в підчи ненних Советах країнах скріплюють протианглійську пропаганду. В Польщі англійський амбасадор мусів проти цього протестувати. В Югославії заборонені проанглійські виступи, а всі, хто тільки співпрацював з Англією, опинилися на чорній листі з ген. Дікайлова-

чом на чолі.

Які завдання стоять перед англійською політикою? Зовсім прості: повна самостійність Югославії і інших балканських держав, повна самостійність Туреччини. Дарданельські проливи не можуть бути під контролею однієї імперії. Забезпечення східнього простору Серодземного моря та комунікаційних імперіальних шляхів, стабілізація і мир на Близькому і Далекому Сході!"

Радіо з Лондону повідомляє: Тіто далі перегруповує свої війська на границі Італії. Греція дуже занепокоєна тим, що Болгарія держить на болгарсько-грецькій границі 6 дивізій, а Альбанія 4 дивізії війська. СРСР і на далі робить дипломатичний натиск на Туреччину, видвигаючи свої ревіндикаційні вимоги. Водночас советський уряд звернувся до Греції з пропозицією відступити для СРСР мілітарні бази на островах Додоки-нез.

А дня 15.III, на обіді, влаштованим на честь Черчіля в Нью-Йорку, цей сказав в присутності 2 тисяч осіб: "Я вітаю советський прапор на советських пароплавах на всіх водах, але бажання СРСР мати уміцнення в Дарданелях і Босфорі означало б не свободу морей, а їх замкнення. СРСР в цьому питанні виявляє великий натиск на Туреччину, а це мусить стати предметом уваги з боку Ради Безпеки, а ООН буде мати важкий іспит."

"Газета де "Лозанне" пише на тему відносин СРСР і Туреччини: "Советська дипломатія висуває все нові жадання та умови, щоби понебудь і донебудь виторгувати, хоч би окравок, віддалений від властивих цілей. Очевидно, що так треба розуміти жадання від Туреччини Карсу та Ардагану... Для Росії ті округи мають значення, але тільки заціпне. Маючи ці округи, Росія зблизилася б на небагато кілометрів до політичного і культурного центру Туреччини, що посередно розв'язало б також проблему проливу"

В.І.Д.

oo

Я руці, що була, не пробачу...
Олександр Теліга.

ДОВКРУГИ СПРАВ БІЖЕНЦІВ

Тижневик литовський "Мусу кеїдас" подає інформації, які одержав дня 14.2.ц.р. від речника головної американської кватири в Франкфурті, а які ми подаємо за "Дзеннік Польські" з Ратисбони:

"У таборах американської зони є тепер 403 тисяч виселених осіб /ДП-ред./ а репатріовано вже 2,740 000 осіб. Загалом кількість осіб, що підлягають репатріації, вчисляючи туди громадян держав бувших сателітів оці /Болгарія, Угорщина, Італія і Румунія/ виносить 84 тис.

81 загального числа 822 тис. ДП. Народів Об'єднаних 198 тис. вважається за таких, що не підлягають репатріації, зглядно, що не хочуть або не можуть повертатися до своїх держав.

Литовці, Латвіші, Естонці, Поляки, Югослов'яни та певні категорії бездержавників мусять бути поселені в Німеччині або в якимсь іншим краю після їх вибору. 81 загального числа 1047 тис. советських громадян репатріовало 99,5% громадян західних держав 99,9% та чехів 95,8%.

Найбільшу кількість осіб до репатріовання становлять поляки, яких в американській зоні є 168 тис. Військове Правління передбачує, що 65 тис. поляків не схоже тепер вертатися додому. Масовий їх поворот розпочнеться правдоподібно протягом двох майбутніх місяців.

В Централі УНРРА часопис одержав відомості, що тепер провадяться приготівні праці до затрудування ДП. Будуть опрацьовані принципи.

У плянованні робіт беруть участь також представники організації осіб виселених.

Протягом найблизших двох років виселені особи /ДП/ не будуть вивезені з Європи. Якщо не вернутися до своїх держав, по року УНРРА перадають їх іншій організації.

Міністр Бірно, як донесло

радіо з Франкфурту, заявив, що уряд Америки розважає справу замкнення таборів для виселених осіб в американській зоні окупаційній в серпні ц.р.

Від цього часу цілковита опіка має перейти в руки іншої організації. Замкнення таборів не принесе за собою ніяких змін в обходженні ся з ДП. ЗДПА не думає нікого змушувати до повороту проти його волі. В чи сль виселених осіб 250 000 осіб було політично переслідуваних. /За "Дзеннік Польські" ч. 68 з 18.5.1946/

"Всі догадувалися - пише польська газета "Биле прендзей" ч. 46 з 26.2.46 - що факт осудження примусової репатріації з уст папи був вимиряний проти Англії та США, які заключили з Росією в справі репатріації тайний договір у Ялті. Англійський уряд заявив, що поголоски про цей тайний договір не від повідають правді. В Ялті зобов'язалися відсилати советських громадян, які мали це громадянство 1. вересня 1939 р. або тем добровільно прийняли його по цій даті. Інші особи, що походять зі східно-полудневої Європи не підлягають примусовій репатріації, хіба, що є воєнними злочинцями.

Москва висказує своє обурення, що голандські та бельгійські власті утруднюють репатріацію советських громадян. Трудно припускати, щоб Бельгія і Голандія задермували людеї проти їх волі. Напевно йде тут про громадян балтійських держав або і росіян, які за ніяку ціну не хочуть вертатися "на родину", як ці російські воєнки, які в таборі полонених в Дахав, воліли смерть, як поворот до Росії.

Натомість уряд Бельгії твердить, що в Советах є не багато бельгійських громадян, яких Москва не хоче випустити."

/УНС/Український Конгресовий Комітет, отримавши вістку з Бельгії, що бельгійський уряд має намір видати українських біженців - советських горожан Советах - вислав до бельгійського амбасадора у Вашингтоні делегацію. Делегація знайшла у представ-

никові бельгійського народу на американській землі піре й глибоке зрозуміння справи українських біженців а також запевнення, що амбасада зробить все, щоб допомогти українським біженцям в Бельгії.

Українське Центральне Допомогове Бюро в Лондоні предложило Організації Об'єднаних Народів від імені двох мільйонів українців в США, Канаді та інших країнах меморандум в справі одного мільйона українських біженців в Європі. В меморандум порушується справа примусового вивозу до тих країн, до яких вони не бажають вернутися та питається методи, які вживаються при насильній репатріації. Біженці повинні дістати право азилу, як того одержали були особи, які втекли від большевицьких переслідувань 1917 р. Того самого права азилу домагається тепер один мільйон українських біженців в Європі, по не можуть повернути на свої землі з політичних культурних та релігійних причин, без поразення свого життя. Меморандум кінчиться заявою, по обов'язком ООН є взяти українських біженців під свою охорону.

/УПС/ Під протекторатом Бразилійського Червоного Хреста створили також українці - бразилійські громадяни - Український Допомоговий Комітет, по його завданням є нести поміч українській еміграції в Європі. Головою Комітету є во. І. Маланик ЧСВВ. Адреса Комітету: Comitê Ucraino de Auxilio as Victimas da Guerra - Rua Visc. do Rio Branco. 557, Curitiba, Parana, Brazil.

Американський військовий часопис "Старс енд Страйпес" доносить в кореспонденції з Вашингтону: "До конгресу вплинуло внесення про створення американської чужоземної легії з ціллю стереження теренів, окупованих в Європі та Азії. Проект поширав республіканець Альвін Е. О. Конскі, який заявив, що такий законодавчий акт уможливив би легке створення окупаційної армії, по числила б 500 000 досвідчених та загартованих у війнах воєнків. Він додав, що при такій армії, як та, можна б американське окупаційне військо починаючи

з Європи відіслати додому. Закон дозволив би на впровадження в США збройної служби поляків, сербів і інших ветеранів другої світової війни чужих національностей, по тепер перебувають поза морями. Парламентарний Комітет Військових Справ одержить доручення перестудіювання цього питання та зложення звіту конгресові. О'Конскі назвав іменем "добровільних рекрутів" до американської чужоземної легії, яка була б ввідрована на основній французькій чужоземній легії, число 300 000 польських воєнків, які воювали під наказом давнього польського уряду в Лондоні, 100 000 сербських біженців та воєнків інших народностей."

Цей самий О'Конскі мав запропонувати, щоб ця чужоземна легія переняла окупацію американської зони Німеччини. Могли б бути до неї вербовані ДП з Польщі, балканських держав, балтійських держав, Фінляндії та Австрії.

б.д.

XX

ВНАНІ КЛІЧІ

"Дзенік Польскі" з Ратисбони ч.57 з II.3.46 пише:

"В недавній передвиборчій кампанії член "Політбюра" заступник голови Найвищої Ради Советів Лазар Кагановіч в свої промові між іншим сказав: "Не повинні ми забувати, по нас оточують капіталістичні держави, наша сторожкість не повинна послабнути: повинні ми не слабнути а скріплятися і не забувати, по на слабих нападають, а сила збуджує пострах та погану."

Орган Французських соціалістів "Le Populaire" це відповідає: "Таку мову вже ми чули, знаємо про такий нарід, який перед війною з подібної хвороби оточування зробив собі клич. Кличання сили було на устах всіх націоналістів і реакційних груп Європи."

Далі пише, по немає підстав до обдари перед оточенням: "Однак з другої сторони є неправдою, що СССР оточують капіталістичні держави, Швецією, Норвегією, Чехословаччиною і Англією."

ю кермують соціялісти. Франція теж має соціялістичний уряд. То саме можна б сказати про Бельгію та Голландію. Не говорім про держави, з яких СССР утворив протекторати і які окупує, бо там реакція тільки на стідьки повстане, на скільки викличе її та сама окупація. Правда ще остається Швайцарія, Іспанія і Португалія.

У цей спосіб сила стається тут політичною зброєю під плащом безпеки, якій ніхто не загрожує і старається всюди поширити

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ДОЛЯ

ГРЕКО-КАТ. ЦЕРКВИ В ЗА-ХІДНІЙ УКРАЇНІ.

Католицький тижневик "Універсе" що виходить в Лондоні помістив у своєму числі з 14.2.20 р. цікаву статтю, зміст якої подаємо на цьому місці.

До Лондону вдалося втічи одному з українців, який привіз відомості про долю греко-кат. Церкви в Західній Україні. Ці вістки є поперті документами. З документів виходить, що відповідальність за утворення т.зв. "Комітету Ініціативи" отримав Греко-Кат. Церкві з Православною Церквою" паде цілковито на советський уряд.

Тут треба пояснити, що ще в листопаді минулого року англійська католицька преса донесла про створення такого комітету та про протест, який вислало на руки Мелотова Греко-кат. духовенство.

Перший документ, це лист до "Ради Народніх Комісарів УССР", в якому є прохання потвердити мандат "Комітету Ініціативи". До цього листа є долучена відповідь якогось Годчанко, підписаного, як "акредитованій представник ради для справ Православної Церкви при Раді Народніх Комісарів УССР". У провіді "Комітету Ініціативи" стоїть о. др. Г. Костельник, загально відомий в Галичині.

В іншого документу, яким є

імперіялістичні стремління, повторюючи стару царську політику. Проти цієї політики, що може тільки допровадити до повсроту найгіршого мілітаризму, не перестанемо протиставити традиційну політику міжнароднього соціялізму, то є демократію народів, збірну безпеку і контрольоване всіми розброєння."

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

"Не плачте, братія: за нас і душі праведних, і сила Архистратига Михаїла..."

Т. Шевченко.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

лист до духовенства, виходить, що Комітет задумує видати книжку: "Доγμαничні підстави папства". Автором цієї книжки має бути др. Костельник, в якій має доказати, що "папство в суті не має ніяких доγμαтичних підстав."

Около 300 греко-кат. священників підписали протест проти діяльності цього Комітету; більшість з них арештовано, а багато розстріляно.

Оце взори аргументації в листі до греко-кат. духовенства: "Епохове події, що зайшли в 1939 р. закінчилися знаменитою перемогою Советського Союзу завдяки героїчній Червоній Армії під проводом першого і незрівняного маршала Сталіна. По величезних жертвах та посвяченню Советський Союз висвободив нас від Польщі та гітлерівських німців та перерив об'єднання всіх українських земель.

Як виходить з листа Годчанко, Комітет має переслати до Ради Комісарів /тепер міністрів-ред./ виказ всіх тих членів духовенства, які відмовляються піддатися юрисдикції "Комітету".

Щонайменше сім єпископів, у тім числі митрополит Сліпий, депортовано за відмову відступлення від Греко-Кат. Церкви і прилучення до Православної Церкви. Єпископ Хомишин помер в пол'дні по дорозі до Києва.

Тимчасом до Львова прислано двох православних єпископів і певну кількість "священників."

"Комітет" признала Рада Народ. Комісарів єдиним органом Церковної Адміністрації!"

Н Е В У Д Л И Н И Й Г І С Т Ь

Дня 24. березня, в Хрестопоклонну неділю, відвідає український табір у Фюссені Апостольський Візитатор Всв. о. Микола Вояковський. Дотсйному Гостеві готують не тільки українці католики, як Керманичеві Католицької Церкви в Німеччині, але й все українське громадянство табору шире й величне привітання. Після привіту при трікуфальній брамі в 9. годині с. Візитатор посітить таборову церкву, потім в год. 10, при співучасті місцевого духовенства в великій таборовій залі відслужить Вожественну Літургію і промовить до вірних. По Службі Вожій посв'ятить на таборовому майдані хрест, після чого відбудеться перед хрестом дефіляда. По спільній трепезі з представниками УНРРА, Управою Українського Табору, місцевим духовенством і представниками всіх таборових установ канцеля "Україна" дасть у Фюссенському соборі в честь гостя духовний концерт. На понеділок передбачено відвідини таборових установ, що мають домівки.

oo

Що діється в світі?

/Огляд подій за 18-24. ІІІ. 1946/

Шпигунська афера. Лондонське радіо повідомляє, що в зв'язку з викриттям шпигунської афери в Канаді, притягнуто до відповідальності ще, крім давніших 13 осіб, ще 4 особи. Серед новозарештованих є один старшина армії, який продав советській місії деякі таємниці за 7 000 доларів, др. Шугер, польський громадянин, який видав частинно таємницю атомової енергії та один з комуністичних послів до канадійського парламенту. Проти всіх арештованих розпочався 21. ІІІ. судовий процес. У своїй промові 18. ІІІ. прем'єр Макензі Кінг заявив, що шпигунська советська організація розпочала свою діяльність перед кількома роками, коли не була ще винайдена атомово-~~вигадана~~ бомба і через це не може і бути мови про те, що Советський Союз почувався ображеним тим, що союзники відмовилися видати таємницю атомової бомби і хотів здобути її при допомозі шпигунської організації.

Бувшого президента Америки призначено генеральним директором УНРРА. Римський папа інтервенював перед американським урядом в справі підвищення кількості емігрантів до Америки. СССР повідомив УНРРА, що він буде доставляти для УНРРА пшеницю. Англія

при має до себе чужинецьких дітей-сиріт в кількості 20 тисяч. Спочатку діти будуть розміщені в дитячих домах, а потім - по англійських родинях.

Верховна Рада СССР рішила перейменувати "Совет Народних Комісарів" на "Совет Міністрів ССРСР." Совети комісарів всіх республік перейменовуються також на совети міністрів.

Військовий міністр Ірану передав прохання свого уряду, по випадку, коли іранський уряд опиниться в такому положенні, що сам не зможе внести на форум Ради Безпеки спору ірано-советського, щоб це зробив тоді британський уряд. Уряд СССР вважає, що прихильне для СССР поладження справи наблизових концесій в Ірані може вирішити вся іранська проблема. Генеральний секретар ООН одержав від СССР ноту, в якій уряд СССР домагається відкращения сесії Ради Безпеки до 10.4. тому, що советський уряд не сподівався, що справа Ірану буде розглядатися на Раді Безпеки і не міг відповідно до цього приготувитися. Уряд США зажадав посталедня советско-іранського кон-

Олікту на першій місці засідань Ради Безпеки. На ірано-іракському кордоні йдуть бої з відділом курдів. Повоювала республіканська партія проголосила незалежність Курдистану. Уряд США категорично спротивився відлученні сесії Ради Безпеки. Посол СРСР у Вашингтоні Громико заявив журналістам, що протест Ірану погіршить тільки справу. Представники Англії, США та Китаю, що сесію Ради Безпеки не можна відкладати. Московська газета "Известия" пише, що настала пора, щоб Іран змінив свій політичний напрям.

Процес у Мюнхені вступив у свою нову фазу. По зізнаннях відтяжучих свідків промовили самі оскаржені. Першим промовляв Герінг.

oo

В'їзд

інженерів і техніків в Авгсбурзі.

16-17. III. 1946 р. відбувався в Авгсбурзі Обласний В'їзд Інженерів і Техніків в Італії, скликаний з ініціативи гурту активних співпрацівників української техніки й промисловості на еміграції.

У в'їзді брали участь делегати. Спілок IT і гості в таких осередках: Авгсбург, Гавінштеттен, Новий Ульм, Фоссен, Вад-Вірісгофен, Аокірхен, Інгольштадт, Ландсберг і ін. а також представники Централі та авгсбурзької області Укр. еміграції.

В'їзд розглядав справи структурно організаційні, науково технічні, професійно технічні, видавничі та взаємодопомогові.

Вибрано Обласну Управу Спілок IT і Редвізійну Комісію.

xx

Культурна хроніка:

/УПС/ Видавництво "Свобода" в Америці видало ряд книжок на англійській мові, які мають інформувати читачів про Україну. Серед тих видань на першому місці треба поставити "Історію України" Грушевського. Крім того вийшли ще такі книжки: "Тарас Шевченко поет України" з перекла-

дом найкращих його творів, які вийшли збір пера відомого знавця української літератури і історії професора колумбійського університету Кларенса А. Манінга; "Богдан Гетьман України"; "Українці в Злучених Державах"; "Україна прибула Нація" пера Вільяма Генрі Чемберлена; "Українська література" проф. Манінга; "Дух України" Сновида, Актів історії та географії України проф. Сімсона та "Модерні Національні українські Рухи" др. М. Чубатого, кол. проф. Богословської Академії у Львові.

xx

В гуморі:

-А ще сміє хтось говорити, що я не працюю. От настали часи. Нікому не догодиш.-

xx
Адміністрація "За Майбутнє" шукає хлопців до праці коло ротатора.

xx
Видає: УПІМ Редагує: Колегія
Тимчасова адреса Редакції та Адміністрації: табір Фоссен, бл. 5 кімн. 118
ooo